

Hebreeuwse letters

Letters 1 tot en met 7

van א tot en met ז

van Aleph tot en met Zain

Ad Leeuwenhage

Hebreeuwse letters en hun getallen

א	= Aleph	= 1..... a (is eigenlijk een keelklank)
ב	= Beth	= 2..... b
ג	= Gimel	= 3..... g of een zachte g of ng
ד	= Daleth	= 4..... d
ה	= He	= 5..... h
ו	= Vau	= 6..... w
ז	= Zain	= 7..... z
ח	= Cheth	= 8..... ch
ט	= Teth	= 9..... t
י	= Jod	= 10..... j
כ	= Kaf	= 20..... k
ל	= Lamed	= 30..... l
מ	= Mem	= 40..... m
נ	= Nun	= 50..... n
ס	= Samech	= 60..... s
ע	= Ayin	= 70..... a (is eigenlijk een keelklank)
פ	= Pe	= 80..... p of f
צ	= Tzade	= 90..... ts
ק	= Koph	= 100..... k of q
ר	= Resh	= 200..... r
ש	= Shin	= 300..... sj of s
ת	= Taph	= 400..... t

Kaf ..... = 500 (als sluitletter)

Mem ..... = 600 (als sluitletter)

Nun ..... = 700 (als sluitletter)

Pe ..... = 800 (als sluitletter)

Tzade ..... = 900 (als sluitletter)

De getalswaarde van de letters gaat niet verder dan 900, want na 9 (= zwangerschap) en in dit geval na de volheid van 9 (= 900), komt er iets nieuws, wat niet meer bij deze Oude Schepping behoort.

Hoewel er in het Grieks nog een letter schijnt te zijn met de getalswaarde van 1000. Na 900 komt "1000", als uitbeelding van de Nieuwe Schepping in Christus.

Genesis 5:27:

In de Oude schepping reikt de mens niet verder dan 969 jaar, namelijk: "Methusalem". (We komen zo nog even terug op het getal "1000".)

Hebreeuwse letters

Alle Hebreeuwse letters, en ook alle sluitletters, hebben elk een eigen getalswaarde. En elke Hebreeuwse letter (vormt zich), als we deze letter uitspreken, tot een "begrip". (Zoals, bijvoorbeeld in onze taal, de letters: "Thee"; "Vee" en "Zet".) Zo heeft elke letter dus een getal (zie boven) en vormt elke letter ook een bepaald begrip. Dit is niets bijzonders, omdat dit in de Hebreeuwse taal nu eenmaal opgesloten zit. En ook in verschillende andere talen bestaat dit. Ook in het Grieks en in het Latijn heeft elke letter (en ook de sluitletters) een getalswaarde. Dit is natuurlijk ontleend aan het Hebreeuws, want dit is de 1^e taal die er maar bestond.

א	= Aleph	(אֵלֶף)	1 Hoofd van de Stier; Duizend; Vorst; Leidsman
ב	= Beth	(בַּת)	2 Huis; Dochter; Inhoudsmaat (bath)
ג	= Gimel	(גִּמְלוֹ)	3 Kameel; Spenen; Belonen; Vergelden
ד	= Daleth	(דַּלֶּת)	4 Deur
ה	= He	(הַ)	5 Raam; Venster; Zie
ו	= Vau	(וַ)	6 Haak; En (Als voegwoord, en koppelt 2 zinnen)
ז	= Zaïn	(זַיִן)	7 Instrument; Wapen; Bewapenen
ח	= Cheth	(חַת)	8 Omheining; Leven; Verschrikking; Gebroken
ט	= Teth	(טֵיט)	9 Baarmoeder; Slijk; klei (1 Koningen 17:12)
י	= Jod	(יָד)	10 Hand boven (Rust)
כ	= Kaf	(כַּף)	20 Hand; de bewegende, en ontvangende hand (1 Koningen 17:12)

ל	= Lamed	(למד)	30	Ossenprikstok; Leren (<i>Prediker 12:9</i>); Onderwijzen; Leerling; Geleerde; Tuchtigen (<i>Jeremia 31:18</i>)
מ	= Mem	(מימ)	40	Water; Wateren
נ	= Nun	(נונ)	50	Vis; Voortspruiten; Voortplanten; Nakomeling
ס	= Samech	(סמכ)	60	Slang; Ondersteunen; Leggen op
ע	= Ayin	(עין)	70	Oog; Bron
פ	= Phe	(פי)	80	Mond, Scherpte
צ	= Tzade	(צדה)	90	Vishaak; Mijn zijde; Jacht; Vangst; Teerkost
ק	= Koph	(קב)	100	Oog van de Naald; Omsingelen; Omringen
ר	= Resh	(ראש)	200	Hoofd; Begin; Armoede
ש	= Shin	(שנ)	300	Tand
ס	= Sin	(שנ)	300	Tand
ת	= Tau	(תו)	400	Kruis; Teken; Oogmerk (<i>Ezechiël 9:4</i>)

Van de Hebreeuwse letters krijgen er “5” een andere vorm als ze als “sluitletter” gebruikt worden:

ט	= Kaf	500
מ	= Mem	600
נ	= Nun	700
פ	= Phe	800
צ	= Tzade	900

Hebreeuwse woorden voor schrijven:

כתב = Kathab = 2.400.20 = Schrijven, beschrijven, graveren

ספר = Sepher = 200.80.60 = Schrijven, schrijver, boek, tellen, vertellen, rekenen, getal.

Er wordt in de Bijbel eigenlijk geen verschil gemaakt tussen een letter en een getal. En in het woord “Sepher” herkennen wij ons woord: “cijfer”.

In verschillende talen zit in het woord “tellen” en “vertellen” weinig verschil.

En ook in onze taal maken wij gebruik van letters, die ook gebruikt worden als cijfers, en getallen.

De Romeinse, dan wel de Latijnse letters en cijfers:

I	=	1
V	=	5
X	=	10
L	=	50
C	=	100
D	=	500

		666
M	=	1000

We zeiden al dat we de "M" niet zouden meerekenen, want "1000" is de uitbeelding van de Eeuwigheid. Zoals gezien, de getalswaarden van de Hebreeuwse en Griekse letters gaan eigenlijk niet verder dan: "900". (Na het "baren", na 9, 90, 900), verschijnt de Zoon.)

1000 is de uitbeelding van de "Eeuwigheid", de "altijd blijvende" dingen.

En "666" (hoewel met een geestelijk karakter), is toch "tijdelijk" (zegt Openbaring). Deze Romaanse taal (Latijn) is een uitbeelding van de taal van de duivel (het beest; de antichrist). De Roomse Kerk maakt van deze taal nog steeds gebruik. En bewust gebruikt zij deze taal, waardoor de "ongeleterden" niet begrijpen (wat de Kerk, via het Latijn), hen uit de Bijbel voorleest of hen voorzingt.

Waar de getalswaarden van de Hebreeuwse letters in de Bijbelse tekst vermeld worden en waar dit haar oorsprong heeft, is (in ieder geval mij) onbekend. En voor tegenstanders van de getalswaarden van de Hebreeuwse en Griekse letters is dit ook een argument om te zeggen dat, als het niet expliciet in de Bijbel vermeld wordt, het van geen enkele waarde is en het zelfs gevaarlijk is om je er mee bezig te houden.

Maar ook hierin is de HEERE Jezus Christus de Norm.

En Hij geeft ons hier dan ook voorbeelden, van.

Namelijk hoe letters bepaalde begrippen en getalswaarden vertegenwoordigen.

Zoals in *Mattheüs 19:24; 18:12 e.v.; Johannes 8:57,58:*

En zo weten we dus dat de Schrift ons via de getalswaarde van woorden kenmerkende verhoudingen schildert, die wij niet zouden hebben ontdekt als de letters geen getalswaarden zouden gehad hebben.

Om bij het 1^e te beginnen:

- 1 = De Enige en Waarachtige God (Spreekt van 1-heid en onverdeeldheid)
- 2 = Dualisme; En in de positieve betekenis: de “dubbele Erfenis”
- 3 = Beloften; Vervulling van Beloften (Denk aan de Opstanding, namelijk de vervulling van de Belofte aangaande “Eeuwig Leven” op: de derde dag)
- 4 = De tijdelijke, zienlijke, vergankelijke dingen, waarin het Woord Zich openbaart
De 4 hoeken der Aarde; 4 winden; 4 jaargetijden; 4 maanstanden;
4 elementen
- 5 = Geestelijke, onzienlijke, verborgen dingen.
(spreekt ook van de Genade Gods)
- 6 = De Mens; de Zoon des mensen; Israël; De mens is geschapen op de 6e dag
- 7 = De wereld van de 7 dagen, waarin de HEERE Zijn werk zal voltooien en waarbij de mens zou “rusten”
- 8 = Uitbeelding van de Nieuwe Schepping in Christus
De 1e van een nieuwe reeks, een nieuw begin
(Denk aan 8 mensen in de ark van Noach, en aan de besnijdenis op de 8^e dag, als type van “wedergeboorte” en verschijning Nieuwe Schepping)
- 9 = Spreekt over zwangerschap en over geboorte van “nieuw leven”
(Drie keer drie)
- 10 = Het Woord Gods, de verantwoordelijkheid die de mens daar tegenover heeft
Hoe handelt en wandelt hij daarmee?
Of stelt hij zijn eigen woord daartegenover? (Zoals de woorden van Gods tegenstander?)
- 11 = Type van de Gemeente, nog geen “heerschappij” hebbend in de wereld
- 12 = Heersen met God
- 13 = Omwentelingsgetal (Na “12” begint er iets nieuws, buiten elke verwachting, en min of meer “verborgen” in deze tegenwoordige wereld)
- 14 = De HEERE Jezus, Die in Zijn Opstanding de Christus geworden is
Gods Geliefde Zoon; De Ware David = $\text{דוד} = 4.6.4 = 14$
Niet de 1^e Schepping (de “7”), maar de 2^e Schepping ($2 \times 7 = 14$)
De Zoon met de dubbele Erfenis en het Eerstgeboorterecht

- 40 = Men gaat zijn weg met lijdzaamheid via de verzoeken; via de beproevingen van zijn geloof
- 100 = Geloof; Ingaan in het Koninkrijk der Hemelen
(99 schapen, plus 1 schaap) (*Mattheüs 18:12 e.v.; 19:24*)
Poort, Deur en Voorhangsel is "100"
- 153 = Zonen Gods (40.10.5.30.1.5 10.50.2) (*Genesis 6:2; Johannes 21:11*)
- 276 = Het "baren" van de Mannelijke Zoon (*Handelingen 27:37*)
- 400 = Het kruis is het einde van de gehele "oude Schepping" en haar werken
De prijs van een graf (*Genesis 23:15*)
Ezau komt met "400" (= de dood) Jacob tegemoet (*Genesis 33:1*)

En om voorbeelden te geven over de kenmerkende verhoudingen in de getalswaarden, die via de letters (en uitgedrukt in woorden) tot ons komen:

We zouden de verhouding van Egypte (= type van de wereld), ten opzichte van het Land Kanaän niet geweten hebben, als de Hebreeuwse letters geen getalswaarde zouden hebben gehad. Dat een dualistische en verdeelde wereld in contrast staat met het land Kanaän, dat een type is van het hemels Kanaän, waarin geen "verdeeldheid", maar "Eenheid" is.

Egypte = מצרימו = 40.10.200.90.40 = 380 = (Lijden, strijd, vijandschap, honger, dood)

Kanaän = כנענו = 50.70.50.20 = 190 = (verkregen, verkoren)

30 voud, 60 voud, en 100 voud = 190 = Vrucht dragen, voortbrengen en leven
(*Markus 4:20*)

Genesis 2:9:

De Boom des Levens = עצ החיים = 233

De boom van Kennis van goed en kwaad = עצ הדעת טוב ורע = 932

Een verhouding van 1 staat tot 4.

De Geest Gods, de "1", staat tegenover de "4", de stoffelijke, tijdelijke wereld, met al haar wettische en haar zelf uitgedachte godsdiensten en wereldbeschouwingen. Deze schepping, die nog steeds ligt in de macht van satan, de overste dezer wereld.

Genesis 2:10:

En 4 rivieren stelden zich tegenover Die éne Rivier van Levend en Stromend Water. Zoals 4 vingers zich stellen tegenover die Ene Duim.

We vinden ook via de getalswaarden van de letters de hoogste vervulling van “vader en moeder” uitgedrukt.

Namelijk: “het kind”.

De Gemeenschap van God de Vader met het schepsel (de vrouw) leidt tot een nieuw Schepsel.

Vader	=	אב	=	2.1	=	3
Moeder	=	אמ	=	40.1	=	<u>41</u>
Kind	=	ילד	=	4.30.10	=	44

Abram	=	אברם	=	40.200.2.1	=	243
Hagar	=	הגר	=	200.3.5	=	<u>208</u>
Ismaël	=	ישמעאל	=	30.1.70.40.300.10	=	451
Dood	=	מותה	=	5.400.6.40	=	451

Brood	=	לחם	=	40.8.30	=	78
Wijn	=	יין	=	50.10.10	=	<u>70</u>
Pascha	=	פסח	=	8.60.80	=	148

(1 Korinthe 5:7, 8) (voorbijgaan) (van de Engel des verderf)

פסח = 8.60.80 = Pesach = Voorbijgaan

Wie schuilt achter het bloed van het Lam, achter deze nu Levende Deur, blijft gespaard voor het verderf.

Ook vinden we soms een samenhang tussen woorden met dezelfde getalswaarde.

Liefde = אהבה = 5.2.5.1 = 13 (God is Liefde; 1 Johannes 4:8,16)

Eén = אחד = 4.8.1 = 13 (De HEERE uw God is Eén)

Liefde = Een sterk verlangen of streven naar éénwording, naar Gemeenschap.
(2 Korinthe 5:14-21; Romeinen 5:8; Johannes 3:16; Efeze 2:4, 5)

Het getal “13”:

Spreekt van “ommekeer” en van “omwenteling”.

Het onttrekken aan de macht van Kedor- Laomer. (Genesis 14:4)

Ismaël wordt op 13-jarige leeftijd besneden en Izaäk wordt geboren. (Genesis 17:25)

Als het “oude” sterft, wordt het Zaad, namelijk de Zoon, geboren.

De bouwperiode aan het huis van de Vrededorst Salomo. (1Koningen7:1)
In het 13e jaar wordt Jozef buiten het Land Israël verhoogd.
Na de 13e omgang wentelde de stad Jericho zich om.

Gezalfde; Messias = משיח = 8.10.300.40 = 358 = Christus
Slang = nachasj = נחש = 300.8.50 = 358 = De Verhoogde Slang
(Johannes 3:14 e.v.)

Ook de satan, de oude slang, was een gezalfde des HEEREN.
(Ezechiël 28; Jesaja 14)

Deze slang is tot op heden nog de vorst over de stoffelijke dingen.
Maar we kennen inmiddels de Verhoogde Slang, namelijk de HEERE Jezus
Christus, Die na Zijn Opstanding tot ons gezegd heeft: "Mij is gegeven, alle
macht, in hemel, en op aarde". (Mattheüs 28)

Het getal 42:

Spreekt van dood, en van verdrukking
(2 Koningen 2:24; 10:14; Openbaring11:2; 13:5)

בהלה = behalah = 5.30.5.2 = 42 = Verschrikking; verstoring
(Psalm 73:19; 78:33; Jesaja 65:23)

יבל = jabal = 30.2.10 = 42 = Leiden, wegvoeren
(Jeremia 11:19; Jesaja 53:7)

דחל = dachal = 30.8.4 = 42 = Sidderen, schrikwekkend zijn
(Daniël 2:31; 5:19; 7:7)

דלח = delech = 8.30.4 = 42 = Beroeren
(Ezechiël 32:13)

חדל = chadol = 30.4.8 = 42 = Ophouden, eindigen
(Genesis 18:11; Jesaja 24:8)

Nu, we zouden het hier zolang maar bij laten.

Als u in ieder geval maar ziet, de nauwe samenhang die er is, tussen letters en
getallen.

Hebreeër, waarvan het woord Hebreeuws is afgeleid, betekent: van de over-
zijde.

Vanuit deze taal gezien is de Overzijde: de Hemel.

Hebreeuws is Gods Taal.

Hebreeuws wordt geschreven van Rechts naar Links.

Rechts is Recht

De Richting die werkelijk Recht doet en Recht spreekt

Rechts is de Oostzijde, en "Oosten" = קדם = kedem = Oorsprong

Links is Link

Links is veruiterlijking (zoals kleding); (God openbaart Zich aan ons)

Geschreven van Boven, naar Beneden.

Het Woord, en dus het "Bijbels Denken", is vanuit God

De Hebreeuwse letters hangen namelijk aan de regel.

God spreekt vanuit Zijn basis, vanuit Zijn norm

Ons denken (al onze Aardse woorden en gedachten) komt daarmee op z'n kop te staan

We zouden daarom ook veranderd moeten worden in de vernieuwing van ons denken, want ons denken is juist tegendraads, aan Zijn denken

Wij denken, redeneren en schrijven vanuit ons zelf, vanaf onze regel.

Wij brengen dan ook de schrijfpunten zeer dicht bij ons lichaam en daar vanuit, redeneren wij en schrijven wij dus

Wij doen alsof wij woord (= licht en leven) hebben, tot anderen

Het Hebreeuwse schrift, is een rechthoekig, een vierkant, een kwadraatschrift.

Dit Woord heeft dus meerdere kanten en aspecten

Is van meerdere zijden te bezien en dus zitten er meerdere Geestelijke Waarheden in opgesloten. (maar daar komen we nog op)

Maar ons schrift ziet er "rond" uit en is het dus een afgerond geheel.

Waarin een "eenzijdig denken" uitgebeeld wordt

We hebben een eensluidend besluit genomen, waarbij er geen enkele ruimte meer is voor "anders denken"

De Bijbel, namelijk de HEERE, spreekt, denkt en schrijft vanuit Zichzelf naar ons toe.

Gods Woord is Geest en Leven.

Ons denken is "Grieks" en is "zogenaamd" wetenschappelijk en filosofisch (= liefde voor wijsheid). Dit blijkt een "eigen uitgedachte wijsheid" te zijn, want de Bijbel zegt dat onze wetenschap en onze filosofie van de duivel afkomstig zijn.

Ons “Griekse” denken is denken vanuit onszelf.

Of iets minder negatief: “Het is een zelfstandig denken”.

En dat is op zich uitstekend, als we maar eerst zouden horen en geloven, al hetgeen wat vanaf de “Overzijde” tot ons gesproken en geschreven is.

En dus zou ons denken gekoppeld, danwel onderworpen zijn, aan het Bijbels denken, en dus aan Gods denken. We zouden alle dingen bedenken, bezien en geloven in het Licht van Gods Woord.

Genesis 9:27; Genesis 10:2:

Want het is niet voor niets dat de Grieken (= Jawan, de zoon van Jafeth), volgens de Bijbelse profetie, behoren te wonen in de tent van Sem.

Op profetische wijze wordt ons door de Schrift verteld, dat de Westerse Wereld (als uitbeelding van het “gelovig overblijfsel uit de 10-Stammen”) woont in de tent van Sem (= **הַשֵּׁם** = hasjem = De Naam). Sem, als type van het Volk Israël, aan wie de Woorden Gods waren toebetrouwd.

Ons “Griekse” denken zou zich aanpassen, danwel conformeren aan het Woord en dus aan het Licht dat eens aan het volk Israël was toevertrouwd.

We zouden zijn in de tent en dus in de “Lichtkring” van Sem.

(En het Semitische volk onder de Semitische volkeren is het volk Israël.)

Ons bestaansrecht hebben we ook uit Sem = de Naam boven alle naam.

Ons Leven hebben we uit Hem (= De HEERE Jezus Christus), Die Zelf uit Sem (Heber, Abraham, Genesis 11 = het volk Israël), geboren is.

En in bijzonderheid wonen we dus in de tent van de “Ware Sem” = Christus Jezus de HEERE.

Pas in de “Lichtkring” van Sem (= de Naam) kunnen wij, met ons “Griekse denken”, goede overleggingen maken en zuivere maatstaven aanleggen.

Maar “los van Sem” is Jafeth en allen die uit Jafeth gekomen zijn (zoals Gomer, Gog, Magog, Madai, Jawan, Tubal, Mesach, Thiras), een rebel, die erop uit is om datgene wat Israël is en om datgene waar Israël voor staat, om te brengen.

Want via het Woord Gods (en dus eigenlijk via Israël) worden de volkeren gewezen op de eigen verantwoording die zij hebben ten opzichte van het Woord Gods.

En dit blijkt zo pijnlijk, zo gevoelig te liggen, dat zij daarom proberen dit van zich af te schudden door Israël te vervolgen, te doden of tot afgodendienst te verleiden.

Ook in de dagen van het Griekse Rijk wilde Antiochus Epifanes het Joodse volk verleiden tot afgodendienst.

In de 70^e week van Daniël zal het herstelde Griekse Rijk opnieuw afgodendienst inbrengen, om zo met Israël af te rekenen.

Maar goed, ons “westerse, Griekse denken” is vooral gericht op dat wat we “zien”. Terwijl het Bijbelse denken gericht is op

: “Wat hoor ik”

: “Wat lees ik, dat God geschreven heeft”

: “Wat komt van de Overzijde naar mij toe”

Nog een uitdrukking van een werelds en dus “eigenzinnig denken”:

Welk heidens feest er in de wereld ook geweest is, het werd bepaald door de zon.

En deze feesten zijn dus gebaseerd op het “eigen vermeende licht” dat men heeft.

Terwijl alle feesten in de tent van Sem bepaald werden door de maan.

De maan, die wijst naar het Licht en het leven dat buiten haar is.

Al die feesten zijn een doorlopende herinnering aan het Licht, en dus aan het Leven, wat zij (nog) niet zien en wat zij nog niet in zichzelf hebben. Maar wat hen door geloof (van de Overzijde) beloofd en geschonken zal worden.

De gehele Mensheid denkt nog steeds dat zij “licht” in zichzelf heeft.

Dat zij de Goddelijke Vonk in zichzelf bezitten.

Maar dit is één van de grootste leugens die de duivel rondgestrooid heeft.

Het in Adam geblazen “weten” (= Neshamah), namelijk dat God bestaat, gediend, en verheerlijkt behoort te worden, kun je niet bestempelen als “de Goddelijke Vonk”.

Alsof we allemaal, van nature, iets Goddelijks binnen in ons zouden hebben.

De Bijbel zegt juist dat er in de mens totaal geen enkel goed woont.

Nu, de vonk die zij dus bedoelen, kan geen andere vonk zijn dan de vonk van “de god dezer wereld”.

Hebreeuws:

Alle werkwoorden staan geschreven in de voltooide tijd en worden uitgesproken met lange klankklinkers (= Uitbeelding van voltooiing, en volheid).

Zoals: אָרַב = 1.200.2 = baaraa = scheppen.

Nogmaals, het Hebreeuws, is:

“Kwadratisch, vierkant, vierhoekig, meerzijdig, veelkleurig, rechtlijnig”

Vier lijnen kunnen om elke letter heen getrokken worden

Het Hebreeuws is dus niet 1-lijnig, maar veelzijdig:

Meerdere aspecten, betekenissen, in één en hetzelfde woord

In veel gevallen zelfs (ogenschijnlijk) tegengestelde betekenissen

Maar dit is alleen afhankelijk vanuit de positie waarin men zelf staat (maar daarover later meer)

En zelfs meerdere aspecten en betekenissen vinden we in één en dezelfde letter

Dit Hoekige, Vierkante, Rechtlijnige Schrift, staat voor het “uiterlijke”.

De klinkers (die er niet echt zijn, maar als speciale tekentjes onder de medeklinkers gezet zijn, om zo het Woord te laten klinken), zijn de melodie, gevoel, geest.

Als uitbeelding van het “innerlijke” (is Christus).

Beide zijn uitdrukkingen van Eén en hetzelfde Woord.

Het ene (= mannelijke), kan eigenlijk niet zonder het andere (= vrouwelijke).

Of:

De Schepper is er eerder, dan het door Hem geschapene

De Man is er eerder, en is dus “Meerder” dan de vrouw

De Man is “Meerder” dan al het “vrouwelijke” (= al wat Hij geschapen heeft)

De Schepping is voortgekomen uit de Schepper (= Man)

Eva, is gekomen uit Adam (= man)

De vrouw Israël, is voortgebracht door Jehovah (= Man)

De Gemeente is gekomen uit Christus (= Man)

De Nieuwe Schepping is voortgekomen uit Christus (= Man)

Maar om in het horizontale vlak terug te komen i.v.m. medeklinkers en klinkers:

Klinkers en medeklinkers, verhouden zich als Man(nelijk) tot vrouw(elijk).

De onzienlijke God/Melodie/Klinker/Geest, openbaart Zich via de medeklin-

ker. De Geest Gods openbaarde Zich door de HEERE Jezus Christus, het Vlees geworden Woord. Als men zich in geloof buigt voor de medeklinkers van het geschreven en geopenbaarde Woord van God, zal men ook de Geest, de onzienlijke klinker van het Woord leren verstaan. Door de Geest, de klinker, te leren verstaan, kunnen wij ook de medeklinkers uitspreken. Door de Geest, Die op grond van geloof in ons woont, verstaan wij het Woord Gods. Want Christus is de Inhoud, de Melodie, de Geest der Schiff. Door het Vlees geworden Woord, verstaan wij hoe het Woord Gods “klinkt”.

Deze verhoudingen drukken zich vervolgens ook uit in het stof.

Het Mannelijke is er eerder, en zou dus gerespecteerd worden door het vrouwelijke. Vandaar dat Sarah Abraham haar “heer” noemde (als typologische waarheid). En hoewel het Man(nelijke) er eerder is dan het vrouw(elijke), vormen zij toch één geheel. Ons eigen denken (= het mannelijke) voert nogal eens strijd met het vlees (= het vrouwelijke), en toch vormen ze samen één geheel.

Genesis 1:18:

Eva stond als hulp “tegenover” Adam, en dus niet onder, of boven Adam.

Samen als die ene man, met een mannelijk en een vrouwelijk aspect.

Samen als type van Christus en Zijn lichaam.

Man en vrouw, worden in de Bijbel dus gezien als éénheid.

Ze kunnen eigenlijk niet bestaan zonder elkaar.

Ze kunnen ook geen nieuw leven verwekken en dit opvoeden, zonder elkaar.

En dat wat “eerder” is, zou door hetgeen “later” is gerespecteerd worden.

Zoals de Schepper geëerd zou worden door het Schepsel.

Zoals de man geëerd zou worden door de vrouw.

Zoals het Hoofd geëerd wordt boven Zijn lichaam.

Zoals ouders geëerd zouden worden door hun kinderen.

En dit wordt weer uitgebeeld in de Hebreeuwse benaming van vader en moeder.

En in de Hebreeuwse benaming van zoon en dochter. (komen we zo op terug)

Hun gelijkwaardigheid wordt ook uitgebeeld in de Hebreeuwse woorden voor Man en vrouw:

Man = אִישׁ = 300.10.1 = iesh

Vrouw = אִשָּׁה = 5.300.10.1 = ieshah

De stamletters blijven gelijk. (Dat zijn Aleph א en Shin ש)

De toegevoegde letters zijn de "Jod" en de "He" (= de letters van de Godsnaam). Bij de man staat de ך is de "Jod" in het centrum en bij de vrouw veruiterlijkt de ך zich in de ך, is de "He". Samen vormen deze letters = ך = Ja = Jehovah.

Als je dit typisch "eigene" van man en vrouw wegneemt, blijven er alleen de letters Aleph en Shien over.

שן = 300.1 = asj = Vuur, hartstocht

Als Jehovah, als Christus Jezus, niet het Middelpunt en het Uitgangspunt is in ons leven, dan blijft alleen hartstocht over en dit is geen echte en blijvende basis voor liefde en trouw.

Dus letter en woordstudie, waarin we interne en externe vergelijkingen zouden toepassen. Een woord of woorden zoeken, in één bepaald woord, waarin we dan een wonderlijke samenhang vinden. (Voorbeelden zullen nog volgen.)

Daarbij is het ook belangrijk, dat je de vastgegroeide letter(s) (die vastzitten aan het woord dat je wilt onderzoeken) eerst "weg moet snoeien".

Zoals voorzetsels, persoonlijke voornaamwoorden, bezittelijke voornaamwoorden, bijwoorden, enz. (Voorbeelden zullen nog volgen.)

Hoewel dit bijvoorbeeld in het Bijbelprogramma Logos, al voor ons gedaan is. Want er verschijnt, bij het onder de loep nemen van een door ons gekozen, Hebreeuws woord, alleen het stamwoord. Dit woord is dan al "gesnoeid" van alle voorzetsels, voornaamwoorden, bijwoorden, enz.

Wat we al eens een keer eerder, maar nu nog niet genoemd hebben, in verband met de eigenaardigheden van het Hebreeuwse Schrift, is, dat de letters, die van boven naar beneden, en van rechts naar links geschreven zijn, bijna allemaal aan de linkerkant "open" zijn. Op verschillende wijzen wordt hierin dus uitgedrukt, dat de HEERE Zich wil laten kennen. We mogen Hem leren kennen, tot in de diepte Gods. De HEERE laat Zich ten volle kennen, want Hij wil gekend worden. Hij wil Zich ten volle openbaren aan allen, die in Hem geloven en die Hem willen kennen.

Hebreeuws is dan ook geen gewone taal, die tot stand is gekomen door een samenloop van omstandigheden. Het is het Voertuig van het Goddelijk Woord. Totaal afgestemd op de Goddelijke Lading, die elk Woord en elke letter heeft.

We zullen wat gaan inzoomen op de Hebreeuwse letters.
 Probeer daarbij steeds om overdrachtelijk te denken.

De Aleph: אַלֶּפֶּ = 80.30.1 = 111 (grote aandacht voor de 1)

- : Eerste letter
- : Opgebouwd uit 3 letters (10.6.10 = 26) (interne woordstudie van de letter)
 (Jehovah = יהוה = 5.6.5.10 = 26)
- : Als deze letter vóór een stamwoord staat, heeft hij de betekenis van “ik”
 (Zie straks bij: Ik ben, Die Ik ben)
- : Een letter zonder klank
 Hij staat er wel, maar je hoort hem niet
 Het is als het ware een Ademstoot
- : Heeft getalswaarde 1 of 1000
- : De HEERE is de Voorste; Hij is de Eersteling

: De Eersteling van alles
(Psalm 33:6, 9; Johannes 1; Kolossensen 1; Hebreeën 1; Openbaring 3:14)

Betekenis van het woord Aleph: Hoofd of Kop van een Stier

De Stier is ook de Koploper van de kudde

- : Hij is de Voortrekker
  - : Eigenlijk de Alles Bepalende Letter; Hij bepaalt wie Hem mag volgen
  - : Zoals Godzelf de Eersteling is אֱלֹהִים = elohiem
  - Ik אֲנִי = ani
  - Ik zal zijn, Die Ik zijn zal אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה = ahaja asjar ahaja
  - Man אִישׁ = iesh
  - Vrouw אִשָּׁה = iesha
  - Adam, de eersteling der Mensheid is אָדָם = adam
  - Abraham, de eersteling uit de Volkeren is אַבְרָהָם = abraham
  - Het Land, als eersteling, is אֶרֶץ = aretz
  - Vader, de eersteling in het huis אָב = ab
  - Moeder, de eersteling in het huis אִמּוֹ = am
- (En zij vinden samen hun vervulling in de twee (zie straks).)

De Aleph, de Eersteling, is de Stille Stem:

De HEERE spreekt in het zachte suizen van de wind

De HEERE spreekt door Zijn Woord en door Zijn Geest
Maar soms spreekt Hij met geweld, op grond van het ongelooft Zijner
schespselen

Dan treedt Hij in Gericht om Zijn Woord Kracht bij te zetten
Om het schepsel (dat hardleers, hardhorend en dus ongehoorzaam is) te
laten zien en te laten merken met Wie zij eigenlijk van doen hebben

Gewoonlijk heeft de HEERE geweld helemaal niet nodig:

Hij spreekt eigenlijk in Stilte

En wat voor narigheid de mens ook over zichzelf uitgeroepen heeft, de
HEERE wordt er niet onrustig van, want Hij brengt Zelf de oplossing wel.
(Genesis 3:8,21)

De HEERE is in de Rustige, Stille Woorden van de Schrift

Hij is er in het zachte waaien van Zijn Geest

Hij is er via Zijn stille Stem (= Zijn Geest) in ons hart

En door in afhankelijkheid ons over te geven aan Hem, horen wij Zijn Stem

Terug naar de Aleph:

Zoals Godzelf, de Eersteling is אלהים

Zo is vader een eersteling אב

En zo is moeder een eersteling אמ

De Aleph is een schuinliggende Wauw (א = 6), met een bovenliggende Jod (י = 10) en een daaraan gespiegelde Jod (י = 10) beneden.

En als we de Aleph toepassen met betrekking tot vader en moeder, dan drukt de Aleph op het Hoogste Niveau dit uit:

Uit de hand van God (Jod betekent hand en = 10), ontvangen de ouders (= Jozef en Maria) in hun hand (onderliggende Jod), de Zoon des mensen (א = 6) betekent haak en = 6), Die in Zijn lijden, dood en Opstanding eeuwige Verlossing, tot stand gebracht heeft.

Waarbij Hij geworden is tot Hogepriester, Middelaar, en Koning van het Nieuwe Verbond en tot Eersteling (א = Aleph) van allen, die Hem gehoorzaam zijn en Die daarmee de hemel met de aarde verbindt.

En op een lagere niveau:

Uit de hand (= 10) van God, ontvangen de ouders (אב en אמ) in hun hand (= 10), een mensenkind (= 6).

ב

De Beth: **בת** = 400.2

De 2e letter en heeft getalswaarde 2.

Een twee; een tweede; een 2-voud; verscheidenheid.

Met daarin de "specifieke eigenheid" van Mannelijk en vrouwelijk.

: Een "latere", maar ook een "lagere" dan de "Aleph" (want die is de 1^e)

Betekenis van het woord Beth = **בית** of **בת** = Huis of dochter

: De Bijbel begint met een grote Beth

En wijst ons weliswaar op de verdeeldheid en op de tegenstellingen, die er in dit Huis, namelijk in deze Schepping zijn

Maar wijst ons tevens, op welke wijze dit Huis van de "2" tot "1" wordt

Hoe het Inhoud en Vervulling krijgt

En door Wie

Namelijk door de door God gestelde Zoon

(Bar schied bara = Zoonstelling) i.p.v. Bereshiet = In den beginne

: Opgebouwd uit twee letters.

De Wauw (ו = 6), met boven daaraan, een Jod (י = 10), en staande op een stevig Fundament. (De gehele Schepping is in principe onwankelbaar)

Het gehele huis (= Beth) wordt door de Schepper Zelf gedragen

: Het is een open Huis

Gods Huis, is toegankelijk voor een ieder, die op dit Fundament wil gaan staan

: Het is het Huis van God en is ter bewoning aan de (gelovige) mens

: Ook het ouderlijk huis is een huis voor het jonge menskind dat door de hand van God (= 10) aan mensen (= 6) gegeven wordt, waarin het veiligheid, geborgenheid, en opvoeding ontvangt

En waarin de ouders, hun weerspiegeling zullen vinden

Vader (= **אב**) en Moeder (= **אמ**) als eerstelingen en als 1-heid

En deze 1-heid krijgt vorm in de "2"

Namelijk in hun zoon (= **בן**) en in hun dochter (= **בת**)

= Jiddische woord "Bajes" komt hier vandaan (= huis van bewaring)

Beth = 2

: De 2-heid van het "veilig Binnen" en van het "onveilige Buiten"

Als in de “Wereld van de 2” het onderscheid tussen “Binnen of Buiten”, “Geest of vlees” er niet meer is, loopt alles in en door elkaar en loopt dus de gehele opvoeding gevaar

Hoewel het kind ook binnen in het huis gevaar loopt, als er geen balans is tussen hetgeen M(m)annelijk of hetgeen vrouwelijk is

Als alleen het mannelijke, of als alleen het vrouwelijke domineert

Als het kind het mannelijke niet meer kan onderscheiden van het vrouwelijke, en andersom

Als het kind het specifiek “eigene” van man of vrouw, niet meer kan herkennen

Als het kind geen onderscheid geleerd wordt tussen “Geest en vlees”

Genesis 1,2; Genesis 2:12:

Grote aandacht voor de tegenstellingen in dit grote huis (= Beth) (= deze Wereld).

Het kernwoord is dan ook in Genesis:

5.30.4.2 = בְּדֹלָה = bedolah = Scheiding

Deze “bedolah” ontstond niet omdat de HEERE die scheiding maakte.

Maar “bedolah” is de uitdrukking van de scheiding die plaatsvond bij de opstand van Lucifer. (na Genesis 1:1; Jesaja 14; Ezechiël 28)

Hij scheidde zich namelijk (met bijna alles waar hij over gesteld was) van God af.

Hij wilde voor “zichzelf” beginnen.

Maar “bedolah” is er tevens de uitdrukking van, dat de HEERE alle scheiding, door Zichzelf teniet zal doen.

Want wat niet “in Hem is” zal worden weggedaan in de buitenste duisternis.

In אָ and in אִ staat de א (= Aleph) voorop.

Vader en moeder, zijn dus eerstelingen.

En daarom is het niet verwonderlijk dat zoon (= בֵּן = ben) en dochter (= בַּת = bath) met een “latere letter”, beginnen, namelijk met een Beth (= ב).

De ouders zijn er dus eerder en behoren dan ook door de jongeren (zij die later gekomen zijn) als zodanig geëerd te worden.

En dit geldt niet alleen in het ouderlijk huis, maar ook in het grote huis (de Schepping).

Op zich hebben de “ouderen” recht op respect.

Dit Bijbelse gegeven wordt nu eenmaal uitgedrukt in de genoemde Hebreeuwse letters.

En zeker als er (ook in het Nieuw Testament) een belofte aan gekoppeld wordt.
(2 *Timotheüs* 3:2; *Kolossenzen* 3:20; *Efeze* 6:1-3)

Ouderen, Oudste = Zaqan = 50.100.7 = אָקָנָ (Genesis 24:2)

Baard = 50.100.7 = אָקָנָ (*Psalm*133:2)

Haar om de mond is een uitbeelding van de kracht van het Woord.

Hoewel het hier gaat over de rangorde vanwege tijdsorde, heeft in de Bijbel rangorde, in veel gevallen weinig van doen met tijdsorde. Want de Bijbel trekt zich er weinig van aan, wie er eerder geboren is en wie later.

God verkiest geloof, en op grond daarvan en uit Genade ontvangt iemand een positie, ongeacht zijn rangorde in verband met zijn natuurlijke afkomst.

Naar menselijke normen was Abraham de 3^e in tijdsorde en dus in rangorde.

Abraham was de 3^e zoon van Therah, maar werd de 1^e in rangorde.

En Izaäk was de 2^e in tijdsorde en in rangorde, want Ismaël was de 1^e en was dus de oudste zoon van Abraham.

Maar Izaäk werd de 1^e in rangorde.

En zo gebeurde het ook bij Jacob.

En Jozef was zelfs de 11^e in tijdsorde, en dus in rangorde.

Maar de HEERE maakte hem tot 1^e in rangorde.

David was de 8^e in tijds- en in rangorde, maar de HEERE stelde hem tot 1^e in rangorde.

Ook de eersteling der volken, het volk Israëel, is voortgekomen uit de 3^e zoon van Noach.

Ook onze "oude mens" was er eerder in tijdsorde, maar God stelde het leven van de nieuwe mens in Christus tot 1^e in rangorde.

Niet de leeftijd bepaalt dus of iemand "ouder" is en daarom een hogere positie heeft, maar dit wordt door zijn Geestelijke positie en zijn G(g)eestelijk inzicht bepaald.

Zijn "geestelijk inzicht" openbaart zich in zijn spraak en in het dragen van verantwoordelijkheden, in zijn handel en wandel dus.

Kortweg: "Door voorbeeld te zijn".

In de Hebreeuwse letters wordt dus tijdsorde en rangorde aangegeven.

In Aleph, en Beth / In Vader, en Zoon.

אב = 2.1 = ab = Vader
בא = 1.2 = bo = Komen; Komende
בנ = 50.2 = ben = Zoon
בנה = 5.50.2 = bana = Bouwen, bouwwerk

De Zoon is namelijk de Erfgenaam, dan wel het Bouwwerk van de Vader.

אבנ = 50.2.1 = Eben = Steen
= Samentrekking van Vader (Ab) en Zoon (Ben)
= De 2 Stenen Tafelen
= Harmonieuze samenleving; Harmonieuze Eenheid
Vader en Zoon zijn 1, in Denken, Spraak, en Doen
(*Johannes 8:28; 14:10; 17:4, 6, 8, 20, 22*)

Nog even iets over de Beth: **ב**

Deze letter, vóór een Hebreeuws woord, kan ook de betekenis hebben van het voorzetsel: “in, met, op”.

Denk aan de eerste woorden waarmee de Bijbel begint:

“bereshiet” = In den Beginne, in Beginsel, in Hoofdzaak.

(Deze letters zouden we kunnen “snoeien” bij de Hebreeuwse woordstudie.)

Nogmaals, Hebreeuwse letters en dus de Hebreeuwse woorden, zijn hoekig.

En zijn daardoor veelzijdig, veelkleurig, veel Licht gevend (openbarend).

En om alvast een voorbeeld te geven van het feit dat we ook woorden zouden bestuderen die weer ín een woord aanwezig zijn:

אהבה = 5.2.5.1 = ahava = Liefhebben; of: Ik, de Komende
אב = 2.1 = ab = Vader
בא = 1.2 = ba of bo = Komen

En de samenvatting van dit woord liefhebben is niet alleen “komen”, en dus een bepaalde afstand overbruggen, maar is tevens “afstand nemen”.

God de Vader komt met Zijn bevrijdende Liefde tot de mens, maar Hij dringt Zich niet op.

Hoewel liefde de drang is naar gemeenschap.

Liefde is iemand respecteren in zijn of haar keuze om zich aan de ander (en in dit geval aan de Vader) vrijwillig over te geven.

De letter “ב” in het woord “liefhebben” wijst naar het Huis waarin de Vader Zijn Liefde gezonden heeft en waarin Hij Zijn Liefde gedemonstreerd heeft.
Het Huis doelt ook op de veilige ruimte, waarin men vrijelijk zichzelf kan zijn.

Liefde schept dus ruimte voor de ander.

Een plek, waarin de ander zich kan ontplooiën.

Ouders die voortdurend boven op hun kinderen zitten, hebben dan ook niet echt lief.

Liefde is afstand nemen, en afstand overbruggen.

Liefde is terugtreden, en komen.

Liefde is de ander respecteren in zijn of haar “eigenheid” en is Zichzelf overgevend.

Dit houdt op, of houdt zich op afstand, als de ander niet ontvankelijk wil zijn voor die Liefde.

אלהים = 40.10.5.30.1 = Elohim = God(en)

= Met de Aleph als de Eersteling

איל = 30.10.1 = ajiel = Mannelijk Offerlam (*Genesis 22:13*)

Dus in Elohim zit het Offerlam al opgesloten.

In het Wezen Gods is de Zichzelf overgeevende en bevrijdende Liefde.

Hij zette Zich in onze plaats en positie en nam onze schuld, tot de dood daarop volgde, op Zich.

Er is ook geen enkel dier in heel de Schepping, dan een schaap alleen, dat zich zo gewillig en zwijgend naar de slachtbank laat leiden.

Alleen rollen er dan wel grote tranen uit de ogen (maar dit is, omdat men Hem afwijst). (*Jesaja 53*)

Er is ook geen andere zaadkorrel, dan dé Graankorrel, Die bereid is Zich aan de Aarde over te geven en een langdurige en pijnlijke bewerking te ondergaan, waardoor er een Voedzame Vrucht (= Brood) tevoorschijn komt.

Er is ook geen andere Boomvrucht, Die door vertreding, bewerking, en rijping in het graf (= kelder), via die weg, ons zo’n Kostelijke, Geestvolle Drank aanreikt, dan de vrucht van de Wijnstok.

Goed, nu we iets van de Aleph en de Beth kennen, zijn we geen An-Aleph-Beth meer.

ג

De Gimel = גמל = 30.40.3

De 3e letter en heeft getalswaarde 3.

De betekenis van het woord gimel is: Kameel, Spenen, Beloond worden, Uitspruiten.

- : De gimel lijkt op een wandelend figuurtje (is in beweging)
- : Kameel, een gestalte, waarin men grote afstanden kan overbruggen (zelfs over de dood heen, want een 3^e spreekt over Opstanding)
- : Op zo'n wijze komt men ook in verbinding met de wereld buiten het huis Met vreemde volkeren, in verre landen
- : Gespeend worden, en dus los komen van de moeder
- : Er komt beweging in het ouderlijk huis
- : Het kind gaat op eigen benen staan
- : Na volbrachte reis zal het kind beloond worden
- : Spreekt over geloof in Gods Beloften en de vervulling daarvan

Er komt als het ware, een klein spruitje uit de rechtopstaande "wauw".

De "wauw" vertakt zich.

Het kind, dat van Godswege in de hand van de ouders gelegd was (= נ), en liefdevol in het geboortehuis (= ג) was opgenomen, en wat gevoed, bekleed, en onderwezen is geworden, gaat nu op eigen benen staan.

Wil zelfstandig zijn, en gaat ook op weg, naar het door God beloofde Land.

Bij zo'n 3^e; bij de Gimel (= ג) gaat de 1^e levensfase in

De Uittocht gaat beginnen

Men is door de deur (= ד = 4) het ouderlijk uitgestapt

Precies zoals Abraham uit Ur, uit zijn geboortehuis vertrok, op weg naar het Land dat de HEERE hem op grond van geloof, beloofd heeft

Maar voordat het kind het ouderlijk huis verlaat, voordat het kind als een "3", dit veilige onderdak verlaat en de "4" intrekt, raakt hij de Mezuzah aan, die bevestigd is aan de rechter deurpost van het ouderlijk huis

Mezuzah = Deurpost

- : Moest aan de Deurpost bevestigd worden (*Deuteronomium 11:20*)
- : Een kokertje, met daarin een opgerold stukje perkament of papier, waarop de tekst staat: *Deuteronomium 6:4-9, 11, 13-21*
"Hoor Israël, hoor, de HEERE uw God, is 1"

En met aan de andere zijde de Gods Naam:

“El Shadai” = God, de Almachtige

En bij het verlaten of bij het betreden van het huis, zou men het via aanraken met de hand, of met de lippen, begroeten

Het kind, op weg naar “zelfstandigheid”, het ouderlijk huis verlatende.

Maar niet, zonder eerst het Woord Gods en de tradities van het ouderlijk huis te groeten en dit op symbolische wijze met zich mee te dragen, op weg naar “buiten”. De bagage is niet alleen het onderwijs dat het kind van de ouders heeft ontvangen uit het Woord van God, maar ook de uitwerking van hun geloof in het Woord van God, in hun leven van alledag.

Dus nog even samenvattend:

Oudsten, Eerstelingen

(Aleph = א)

Het kind wordt in de hand van de ouders gegeven

(א = אב = אב)

De wauw (= 6), wordt in de handen (= 10) van de ouders gelegd

(Aleph = א)

Danwel, het kind wordt in het Huis gebracht

(Beth = ב)

Het kind ontvangt onderdak

(= גג = 3.3. = gog = dak)

en wordt bekleed

(= בגד = 4.3.2 = begad = bekleding)

In het ouderlijk huis (= ב), komt de nieuwe spruit (= ג), en om de Deur (= ד) van het ouderlijk huis te kunnen verlaten, op weg naar zelfstandigheid krijgt het kind bagage mee (het wordt bekleed (= בגד = 4.3.2 ← de logische volgorde)

Het wordt opgevoed met het Woord Gods (= ו) opdat het op eigen benen zou kunnen staan. (als een “3”, zelf verantwoording dragend) (Gimel = ג).

Het kind kan staan in de Wereld die buiten het ouderlijk huis is

(= בית = 400.10.2 = dochter)

En gaat op weg met het woord (= דבר = 200.2.4 = dabar) Gods en de tradities van thuis

De Wereld (dit grote huis), stelt zich onder een heel ander dak, dan dit kind.

De Volkeren hebben namelijk een ander dak (= geestelijke macht), boven zich.

Maar dit kind is onder het dak van het ouderlijk huis.

Onder een dak, waarin het Woord van God centraal staat.

Het woord “dak”, begint ook met een “Gimel”. (Ezechiël 38, 39)

גג en גגג = 3.3 en 3.3.40 = gog en magog (de dakvolkeren)

Ook het woord “heidenen” begint met een “Gimel”

Namelijk גימ = 40.10.3 = gojiem (Jiddisch = gajes)

Exodus 19:6:

Ook het Volk Israël wordt wel eens גֵּי (10.3 = goj = heidenen) genoemd, maar met dit verschil, dat zij door geloof ook, קִדְשׁ גֵּי (= 10.3 300.4.100 = qodesh goj = heilig volk) genoemd wordt.

En גֵּיִם (= 40.10.3 = gojiem = heidenen) wordt gebruikt voor de nog niet tot de HEERE bekeerde volkeren.

De gehele Mensheid is nu in beweging en zal straks op “drift” zijn.

Ook zij hebben het ouderlijk huis verlaten en (laten we zeggen), dat ze op weg zijn, naar “eigen verantwoordelijkheid”.

Alleen, ze zijn “leeg” en dus zonder God en zonder Christus, van huis weggegaan. Ze hebben van huis uit geen enkele inhoud meegekregen.

Ze zijn niet “uitgegaan” om de HEERE te volgen, maar om de Zijnen te vervolgen.

Ze zijn in beweging, of laten zich in beweging zetten, door boze geestelijke machten.

Ze laten zich leiden door de overste dezer Wereld, namelijk de duivel.

Ze laten zich leiden door de geest van dit grote Huis.

En net zoals ouders vaak moeite hebben om zich terug te trekken, uit angst hun kinderen te verliezen, zo zijn ook de goden dezer Wereld bevreesd voor hun geclaimde posities.

Immers het bestaan en de aanwezigheid van het volk Gods, temidden van de andere volkeren, is een voortdurende uitnodiging aan die volkeren, om ook volwassen te worden in Christus?

Om zich ook “los te maken” van de ouderlijke en voorvaderlijke goden.

Van die goden, die hen het liefst onmondig willen houden.

En in plaats van de mensenkinderen te stimuleren om in beweging te komen, om de moedermelk (= dat wat de Aarde hen te bieden heeft) te verlaten, en op te trekken naar Sion, de Woonplaats van de Vader der Lichten, opdat men door Hem geleerd zou worden (*Micha 4:1-4; Jesaja 2:1-4*), stimuleren zij de kinderen der volkeren om op te trekken “tegen” Sion.

Zij zijn juist tegen de Uittocht uit deze Wereld.

Ze verhinderen hen de uittocht uit het geboortehuis en uit de volksreligie.

De angst voor het “mondig worden” der volkeren ligt dan ook de wortel van het Anti-Semitisme.

De overste der wereld voert dan ook de kinderen dezer wereld aan in een oorlog tegen Sion, in plaats van deze kinderen te verliezen aan Sion.

ד

De Daleth = דלת

De 4^e letter en heeft getalswaarde 4

De betekenis van het woord Daleth is: Deur, deurpost, opening

In de "Gimel" zagen we het kind wegstappen van huis.

Op weg naar een eigen, zelfstandig leven, maar gaande met God.

Maar voordat het kind afscheid neemt van het veilig, ouderlijk huis;

Voordat de Gimel (= ג) door de deur (= ד) gaat;

Voordat het kind, bewapend met het Woord Gods, de vijandige Wereld (= 4) intrekt, raakt het kind met de vingertoppen, de Mezuzah aan, die bevestigd is aan de deurpost van het ouderlijk huis.

Het is een kokertje, met een stukje perkament daarin, waarop een klein gedeelte van de Thora geschreven staat. (*Deuteronomium 6*)

Een zinvol, en betekenisvol, gebaar.

Het kind wil daarmee te kennen geven dat het zich zal vasthouden aan de leringen en de tradities van thuis.

Op symbolische wijze, spreekt het kind de belofte uit, dat hij vast wil houden aan de tradities van het ouderlijk huis, en zich (net als de ouders), door de Ene, Waarachtige en Levende God wil laten leiden en onderwezen worden.

De Daleth (= ד), lijkt veel op de Resh (= ר).

Je kunt je hier mee vergissen en daarom noemt men dit een "vergisletter".

Deuteronomium 6:4:

We hebben al eens gewezen op de uitzonderlijke vorm van enige letters in de Hebreeuwse tekst. En in déze tekst waren er 2 letters: "Majuskel" (= groter dan normaal)

Namelijk een ד (daleth), en een ע (ayin), die zo het woord: עֵד = ad = Getuigenis vormen. En naar mijn mening is dit ook de bedoeling.

Via deze 2 opvallend grootgeschreven letters wordt dit Getuigenis (עֵד) nog eens onderstreept en benadrukt:

"Hoor, Israël hoor, de HEERE uw God is 1" (= אֶחָד = 4.8.1 = echad = één).

Anderen denken dat deze Daleth (ד) zo groot geschreven is, opdat men zich niet zou kunnen vergissen, en de Daleth voor een Resh (ר) aanzien.

Anders zou je denken dat er in plaats van het woord: אַחַד (4.8.1 = echad = één) het woord אַחֵר (200.8.1 = echar = ander) zou staan.

Dan zou de geloofsbelijdenis geweest zijn:

“Hoor, Israël hoor, de HEERE uw God, is net zoals al die andere goden”

De letters die we nu gehad hebben, zijn: א ב ג ד

Een paar woorden in verband met de voorgaande letters:

אבד = 4.2.1 = abad = Verdwalen, verloren zijn

בגד = 4.3.2 = bagad = Kleed, bekleding, omhulling

אד = 4.1 = ad = Damp

דג = 3.4 = dag = Vis

גד = 4.3 = gad = Geluk

Als het kind het huis uitgaat, zou het letterlijk en figuurlijk zijn bekleed: בגד

Het is de taak van de ouders, het kind zo toe te rusten, dat het bestand is tegen “weer en wind”, bestand is tegen de invloeden van de buitenwereld.

Dat het weerbaar is tegen allerlei “wind van leer” (geestelijke leringen).

Zijn “Bekleding” zou zijn, “Kenniss van de Schrift” en van de tradities die in overeenstemming zijn met de Schrift.

Eén van de Bijbelse kernwoorden, beginnende met een Daleth, is:

דבר = 200.2.4 = Dabar = Woord, Daad, Idee, Plan

= Spreken op een zinvolle en gezaghebbende wijze

Het woord “Dabar” wordt vaak verbonden met de Naam Jehovah en wordt dan vertaald met: “Woord des HEEREN”.

= Een inhoudsvol, drachtdadig en beloftevol Woord

= Een Woord dat Geschiedenis maakt

= Een Woord dat Geschiedenis is

= Een Woord dat Geschiedenis zal

= Het Woord, waarin Godzelf aanwezig is

En zo lezen we nogal eens:

Het Woord kwam tot mij, om te zeggen...

Het Woord, spreekt dus Zelf

Het Woord is de Spreekende en dus Levende God

אמר = 200.40.1 = amar = spreken; tegenspreken

Dit is het Hebreeuwse woord voor “spreken” of “zeggen”.

Genesis 1:3:

En God “zeide” ... “Er zij Licht”

“Amar” dient ter inleiding op de handeling van het Woord.

Het Woord èn de Daad is, dat er dan ook Licht verschijnt!

Zoalseerdergenoemd, het woord “Dabar” wordt met lange klanken uitgesproken, en heeft zo de betekenis dat het een “vol” Woord is. (Daabaar)

En als we het beknepen uitspreken, zoals “Dèbèr”, dan betekent het “Pest”.

Als we het Woord Gods niet de Volheid meegeven Die het Woord Zelf zegt te zijn;

Als we iets van de Volheid van het Woord afdoen;

Als we het Woord Gods beknotten, of alleen dat tot ons nemen, wat ons past, of wat ons het meeste voordeel oplevert, zijn we het Woord aan het “verpesten”.

Dit geldt voor zowel het Geschreven Woord, als voor het gesproken Woord.

Door bijvoorbeeld menselijke leringen en tradities naast het Woord Gods te stellen;
Of nog erger, menselijke leringen en tradities te stellen, in de plaats van het Woord Gods;

Of het Woord Gods aan te passen aan de nu geldende menselijke wetenschap;
Daarmee verpesten we niet alleen het Woord Gods, maar tevens onszelf, en allen die ons horen.

En het argument dat de Bijbel door mensenhand geschreven is, zegt nog niet dat wij er dus mee om kunnen springen zoals het ons belieft.

Want de Bijbel mag dan door mensenhand geschreven zijn, maar deze Woorden zijn niet aan een menselijk brein ontsproten, maar door de Geest van God Zelf voortgebracht.

Elk Woord en elke letter staat op die plaats die de HEERE bedoeld heeft.

En wij zouden dan ook geen enkel Woord of Letter “uitzuiveren”, op grond van onze eigen, Griekse, rationele, wetenschappelijke, historische, literaire, en kritische methodieken.

Openbaring 22:18, 19:

Want die af of toe doet aan het Profetisch Woord, roept de plaag van “pest” over zich heen.

Exodus 16:19, 20:

Het brood van gisteren, namelijk heel het leven van gisteren, zoals al de woorden, en alle menselijke leringen van de oude Schepping, is de “dood” voor de nieuwe mens in Christus.

Nog een belangrijk woord, in verband met de Daleth:

דָּם = 40.4 = dam = Bloed = Leven

Een woord, daarvan afgeleid, is:

אָדָם = 40.4.1 = Adam = Rood

En dit woord is afgeleid van:

דָּא = 4.1 = ad = Damp; dauw = vochtige lucht (= geestelijke vorm van Water)

Jacobus 4:14:

Jacobus zegt ook, dat de mens zich niet al te veel moet verbeelden, want de mens is maar een “damp”.

Dus het negatieve is, dat de mens maar “damp” is.

Aan de andere kant is het tevens zo, dat de mens “damp” heeft.

Het is dat geheim, wat de mens met zich meedraagt, en wat hem onderscheidt van alle flora en fauna: hij heeft damp; geest; denkvermogen.

Genesis 2:6; Job 36:27, 28:

Het is een uniek woord in de Schrift, wat alleen voorkomt in de naam van Adam.

Genesis 2:7:

En wat verder uitgedrukt wordt in de Neshamah = Medeweten met God.

Zoals de “dauw” de Aardbodem bevochtigt, en dus vruchtbaar maakt, zo kan Adam, met zijn “dauw”, zijn nakomelingen in geestelijke zin vruchtbaar maken.

En ook:

דָּם (40.4) zit in **אָדָם** (40.4.1)

Bloed, leven, zit in Adam.

En als de ziel, dat is heel de beleving van de mens, in zijn bloed is, dan ligt het ook voor de hand, dat de mens zijn toewijding aan de HEERE zou uitdrukken in bloedige offers.

אָדָם is **דָּא**

Adam is Damp

De mens is dus niet “blijvend”

Maar tevens is de mens een zelfdenkend, geestelijk wezen

Nog een Hebreeuwse woord, waaruit Adam zijn oorsprong heeft, is:

אָדָם (40.4.1) zit in **אָמָה** (40.1 = am = moeder)

Want hoe “geestelijk” de mens ook is, hij is toch aards, namelijk hij is uit zijn moeder. (*Genesis 2:7; 1 Korinthe15*)

אָדָם (40.4.1 = Adam) zit in

אֲדָמָה (5.40.4.1 = adamah = aardbodem) = vrouwelijke vorm van Adam

אָדָם kwam uit **אֲדָמָה** = aardbodem

Door Adam anders te laten klinken (andere klinkers) komt er een andere “geest”, andere manier van denken tevoorschijn. Namelijk Edom, de eigenzinnige, eigenwillige, natuurlijke, rebelse mens, die meer ziet in “Rood”, dan in “Blauw”, die meer ziet in “het aardse” dan in “het hemelse”.

Nog even een woord, waar de 3^e en 4^e letter de grondstof voor zijn:

גָּדוֹל = 30.4.3 = gadol = Groot; groot zijn

“Groot zijn” is onlosmakelijk verbonden met de HEERE

“Wie is God, zo groot als Gij”

“Zijn Naam is Groot in Israël”

Het woord begint met een Gimel = Beloning, Spening, Beweging

= Beweegletter

De HEERE beweegt; Hij leeft

Hij beweegt Abraham om alles achter zich te laten en de HEERE na te volgen

Hij beweegt Israël om Egypte uit te gaan

Hij is de Grootheid, Die ons in beweging zet om met Hem uit te gaan buiten de Legerplaats

Handelingen 17:28:

“In Hem leven wij, bewegen wij ons, en zijn wij”

De Deur verwijst ons naar Hem als Grootmacht, Die de Deur is en Die elke deur kan openen of sluiten.

Voor Israël opende Hij de gevangenisdeur van Egypte. Daardoor werd tevens de grootheid en de macht van Egypte gebroken.

En in Zichzelf opende Hij de deur van het graf.

Over de Lamed (ל) zullen we het nog hebben, maar in dit verband is de Lamed zo groot geschreven, dat hij zelfs door de Bovenlijn heengaat. Hij wijst daarmee, in ieder geval op de ons ver te boven gaande Grootheid van God.

De HEERE is niet zomaar Groot.

Hij is oneindig veel Groter dan ons bekrompen en afgerond Grieks denken maar zou kunnen reiken.

De HEERE is zo Groot, dat Hij ons volledig onze eigen gang laat gaan en toch, daar dwars doorheen, volledig Zijn Eigen Weg gaat.

Hij geeft ons in dit leven de vrijheid om voor Hem te kiezen of Hem af te wijzen. Door het schrijven van onze geschiedenis, schrijft de HEERE toch Zijn geschiedenis. De HEERE is zo Groot dat Hij, nadat Hij Farao 5x genade gegeven heeft, diezelfde Grootheid vervolgens gebruikt om Farao's hart te verharderen.

En Farao daarin volkomen vrijwillig voor zijn eigen ondergang kiest.

De HEERE is Groot en Vreselijk. (*Deuteronomium 7:21*)

De HEERE is zo Groot, dat Hij Zich totaal met ons wil vereenzelvigen (Immanuël) en toch Hemelhoog en Majesteitelijk ver Boven ons verheven is.

Psalm 111:10:

De vrees (= je er bewust van zijn, met wie je te doen hebt), voor de Geweldige Grootheid Gods, is het beginsel (= Rosh) van alle Wijsheid.

We hebben al gesproken over het Hebreeuwse Woord "Elohim" = אֱלֹהִים, waarin het woord Offerlam = אֵיל (ajiel) opgesloten ligt.

Hierin vinden we ook de Lamed zo groot geschreven dat hij door de Bovenlijn heengaat.

Waarbij de gedachte is, dat Gods vernedering in Christus Jezus en Zijn Zelf-opoffering voor ons, het plafond van ons denken ver te boven gaat.

Ook de kernbelijdenis van de Islam is: "Gods Grootheid".

Waarbij men god ziet als de almachtige, maar tevens de afstandelijke heerser.

Aan wie alles onderworpen is.

Waarbij hij totale gehoorzaamheid en volledig overgave eist van een ieder mens.

Deze god, vraagt alles van mensen, en zelf staat hij ver boven hen. Islam, betekent: "Overgave en onderwerping". In deze godsdienst is dus geen enkele ruimte voor persoonlijke vrijheid, of eigen verantwoordelijkheid. Ook hierin vinden we het éézijdige, éénlijnige, Griekse denken. Waarbij er voor de mens geen enkele speelruimte is, zoals ook bij alle godsdiensten. Een god, die onbereikbaar groot is en waaraan men zich blindelings heeft te onderwerpen, niet goedschiks, dan kwaadschiks. En zelfverloochening en zelfopoffering kent hun god, de duivel, niet. Ook vele Christenen beschouwen het geloof in Christus als een godsdienst en doen niet onder voor al die andere valselijk genoemde godsdiensten. Zij doen alsof de Levende God zo volstrekt onberekenbaar en zo willekeurig is, dat je maar moet afwachten hoe Hij uiteindelijk zal beslissen over vergeving, verlossing en behoudenis. En lijdelijk zal men dus moeten afwachten wat de uitkomst van Zijn willekeur is. Maar dat is **laster**, want het enige wat de HEERE vraagt is **geloof**, namelijk **vertrouwen** in Hem, in Zijn Woord en in Zijn werken.

De Hé

De 5e letter en heeft getalswaarde 5

Het woord Hé heeft de betekenis: Venster; Bovenvenster; Raam

- : Licht van Boven
- Stem van Boven
- : 1 van de letters van de Godsnaam
- : Wijst naar de Genade Gods en naar onzienlijke, Geestelijke dingen
- : Het kind zou zich ook richten op "Boven"
op de onzienlijke dingen
op dingen die des Geestes zijn

Het Licht en dus de Stem, spreekt ook tot het kind (dat op weg is naar zelfstandigheid).

Genesis 1:9: "Adam, waar ben je?"

Want de Mezuzah aanraken bij het verlaten van het ouderlijk huis mag dan een zinvol gebaar zijn, maar deze traditie is niet genoeg.

Voorwaarde voor volwassenheid is een persoonlijke relatie met de Levende God.

En het antwoord van de mens behoort dan ook te zijn: "Zie, hier ben ik, HEERE".

ה = Hé = het getal 5, of 50, en wijst naar iets nieuws, naar vernieuwing.
Wijst naar een nieuwe positie
En na het voedsel van de moeder (van thuis), nu het Voedsel van de Vader
Na 49, en dus in het 50e jaar (= Jubeljaar), moet de erfenis teruggegeven worden aan de oorspronkelijke eigenaar

ה = Hé = kan de laatste letter van een woord zijn
en geeft dan aan dat het woord een vrouwelijk woord is
is dan een dienstdoende letter
is dan vrouw of gedraagt zich vrouwelijk
= Als 1e letter van een woord geldt hij als bepalend lidwoord
en geeft zo de positie van dit woord aan

הארץ = 90.200.1.5 = ha-arets = Het Land (= Israël) of de aarde

השם = 40.300.5 = De Naam (boven alle naam)

ברוך הבא = 1.2.5 100.6.200.2 = barac haba = de Gezegende, Komende (man)

ברוך הבאה = 5.1.2.5 100.6.200.2 = barac habah = de Gezegende, Komende (vrouw)

= Voor een werkwoord, geeft het ook de “doevorm” aan.

הבא = 1.2.5 = haba = Komen tot ...

הדרק = 100.200.4.5 = hadarek = Een weg doen gaan,
begeleiden, gidsen

= Het werkwoord van de Godnaam, begint, en eindigt met de ה

היה = 5.10.5 = hajah = zijn

יה ה = 5.10.5 = ha jah = De Ja = Jehovah = De Zijnde

De ך zit ook in dit werkwoord verborgen, want ook:

הוה = 5.6.5 = hawah = zijn, geschieden, gebeuren

Genesis 1:3:

De vertaling: “Daar zij Licht” (= יהי אור = 200.6.1 10.5.10 = jihie or), is eigenlijk veel te zwak uitgedrukt.

“Er geschiede Licht”.

Het is namelijk dé Grote Gebeurtenis.

Gods Helpende Hand komt in de Geschiedenis.

Het Licht en daarmee het Leven is onlosmakelijk gekoppeld aan God Zelf.

Via het Licht, Woord, Leven, Wijsheid, openbaart God Zich.

Het Licht is Jehovah.

In de Naam Jehovah vinden we 2x de letter ה.

Namelijk 2x horen we Zijn Stem vanuit het Venster.

Dit wijst naar Gods spreken, zowel onder het Oude, als onder het Nieuwe Verbond.

Gods spreken over de Vader en over de Zoon (2x de 5 woorden op stenen tafelen).

En het wil ook zeggen, dat de HEERE 2x tot ons spreekt:

De 1^e keer als we jong zijn en op weg zijn naar volwassenheid (= wedergeboorte).

En daarna roept dit spreken ons op om dit nieuwe leven, ook te leven en te beleven.

Abraham werd ook 2x door de HEERE geroepen, namelijk

Genesis 12:

Geroepen om zijn ouderlijk huis te verlaten

Genesis 17:

Geroepen, opdat zijn leven een vruchtbaar leven zou zijn, namelijk dat het Beloofde Zaad geboren zou worden. En hierbij krijgen Abram en Saraï beiden een h (ה = hé) in hun naam.

Abram = Verheven Vader; Door de Vader Verhoogd

Abraham = Vader van vele Volkeren; Vader van een grote menigte der Volkeren

Saraï = Mijn Vorstin

Sarah = Vorstin

De ך (= jod = 10) van Saraï wordt door hen beiden gedeeld. (2x ה = 5)

Die ך zou ook terechtgekomen kunnen zijn bij één van hun belangrijkste zonen.

Numeri 13:16:

Hosea (= הוֹשֵׁעַ), wordt Jozua (= יְהוֹשֻׁעַ)

Jozua = Jehovah bevrijdt, redt, verlost

= Jezus (Grieks)

Hebreeuwse kernbegrippen eindigen meestal met een: ך

Liefhebben	= אהבה	= ahavah
Rechtvaardigheid	= צדקה	= tzadik
Verlossing, bevrijding, redding	= ישועה	= jehoshuah
Hoop	= תקווה	= tikvah

ך

De Wauw = De 6^e letter en heeft getalswaarde 6

Het woord Wauw heeft de betekenis: haak, verbinding

: Wijst naar de 6^e dag, en naar de mens, die op de 6^e dag geschapen is

: Eigenlijk een verlengde ך

Namelijk de Mens, als Werktuig in de hand Gods (ך = Jod = hand)

Namelijk de Zoon des mensen, de Heere Jezus Christus

Hij is de zes bij uitstek

Hij is de Haak, de Verbinding, de Middelaar tussen hemel en aarde

Tussen God en Zijn schepselen

Overigens zijn alle Hebreeuwse letters eerst op de Heere Jezus Christus van toepassing en vervolgens op een ieder die in Hem gelooft.

Want vervolgens zijn ook wij in Hem

: De mens, als werktuig in de hand Gods

: De mens, rechtop staande, maar ondergeschikt en onderworpen aan de Jod (= ך = 10 en 10 is de uitbeelding van het Woord Gods)

De ך bepaalt zijn denken

Ter onderscheiding van de dieren, gaat de mens "rechtop" door dit leven.

Zijn hoofd is dus naar Boven gericht.

De mens zal zelf zijn keuze moeten bepalen uit al wat "Boven" hem is.

En voor de gelovige is er niemand anders Boven hem dan Christus **alléén**.

De Wauw, als binnenste letter van de Aleph (= א = 1)

De wat liggende Wauw, als kind, uit de hand (= Bovenste ך = 10) van God ontvangen, en gelegd in de hand (= onderste ך = 10) van de ouders.

Maar nu dat het kind in het ouderlijk huis (= ב) opgevoed is en op eigen benen is gaan staan (= ג = 3) en de deur (= ד = 4) uitgegaan is, en aangesproken is

geworden door de Stem uit het Venster (= $\aleph = 5$), staat het jongmens nu “rechttop” (= $\beth = 6$).

$\beth$ = Haak; verbinding; te vergelijken met ons voegwoord “en”
Koppelt dingen en zinnen aan elkaar
De nu rechtopstaande mens is geroepen om zich te verbinden met de Schepper
En in bijzonder de Zoon des mensen verbindt de in zonden gevallen schepping (nu als Nieuwe Schepping in Christus) met de Schepper
De mens zelf is ook zeer creatief
Hij kan dingen aan elkaar haken
Hij kan de meest verrassende verbindingen leggen
(In die zin heeft de mens iets weg van de Godheid)
De mens, als een uniek schepsel, temidden van al het leven onder de zon
De mens, in rechtopstaande en rechtstreekse relatie tot de Schepper

Maar deze unieke creatieve begaafdheid van de mens is in veel gevallen tevens zijn struikelblok. De mens wordt hoogmoedig, en waant zich “god”.
We hebben namelijk als mens (= $\beth$ = haak) de mogelijkheid (danwel de vrije wil), om onszelf van God “los te haken” (= $\beth$).
Terwijl (zoals eerder gezegd) de $\beth$, een verlengde $\aleph$ (Jod) is.
Dus eigenlijk een werktuig in Gods hand.

$\beth$ = Een dienende letter
Koppelt zinnen, of begrippen, aan elkaar
 אברהם ושרה = 5.200.300.6 40.5.200.2.1 = abraham we sharah
= Abraham en Sarah
= wordt ook vertaald met: Opdat, zodat, omdat, doordat

Er is geen enkel Hebreeuws Bijbels woord te vinden, dat begint met de letter $\beth$.
Dit kan ook eigenlijk niet, want de “ $\beth$ ” koppelt.
De “ $\beth$ ” brengt pas halverwege de tijd, “verbinding” tot stand.
De Zoon des mensen (= $\beth$), heeft “verbinding” tot stand gebracht, namelijk is de Middelaar van het Nieuwe Verbond, in Zijn Opstanding.

ז

De Zaïn = זײ = De 7^e letter en heeft getalswaarde 7.

Het woord Zaïn betekent: Instrument, leerhuis, roeispaan, wapenstok (= orde, regelmaat).

Zeven spreekt van: "Voltooïing, volmaaktheid, volkomenheid, rust en Eedzwering".

De Zaïn ziet er ook uit als een wauw (= ן), staande onder de Jod (= ך).

Maar nu buigt de mens zich onder de ך (= voor het Woord Gods), wat hem in de Rust gebracht heeft en hem zal leiden naar de volmaaktheid.

De Jod (= ך), ziet er dan ook uit als een "kroon", boven de "buigende" Wauw (= ן).

Het jonge kind, op weg naar de volwassenheid, heeft dus de Stem (= ך = 5) gehoord.

Het kind, is zich als mens (= ך = 6) bewust van het "haak" (= ך)-zijn.

(Als dienstknecht van God, om als "angel" andere vissen te trekken.)

Het buigt zich onder de hand Gods (= ך = 10 = beeld van het woord Gods)

Het buigt zich voor het Woord Gods (= ך = 10)

Het kind laat zich vormen door de door God "Gekroonde"

Het zou zich namelijk laten leiden tot de "volmaaktheid" en leren leven vanuit de "rust"

Het kind laat zich vormen, opdat het straks "gekreond" zal worden

En dit op grond van één van de belangrijkste woorden die met een Zaïn beginnen, namelijk:

זכר = 200.100.7 = zakar = Gedenken, gedachtenis

: Nadenken over al datgene wat de HEERE gezegd en beloofd heeft

Op de Sabbath (= vanuit de Rust en dus elke dag) wordt vanuit het Volbrachte Werk Gods het Woord Gods voorgelezen. Of het viere van de gebeurtenissen uit het verleden, die in feite gedenkdagen zijn, van dingen, die in het heden concreet zijn, of in de toekomst nog zullen plaatsvinden.

Pesach = Nadat de Engel des verderfs voorbijgegaan is
verlost uit Egypte
= Door het Ware Paaslam verlost van elke slavernij

- Eerstelingengarve = De Eersteling is Christus, verhoogd tot God
- Eerstelingenbroden = De Gemeente in dezelfde positie gebracht als Christus,
Die ons Hoofd is
- Loofhuttenfeest = Met Christus, buiten de Legerplaats
- Grote Verzoendag = Levend onder de Genade, en onder het Nieuwe Verbond,
van de Hogepriesterschap naar de Ordening van Melchizedek
= Gedenken, bedenken, nadenken
= terugblikken, maar daarin tegelijk vooruitzien naar de
Beloofde Toekomst
= Gedenken aan Gods Wonderdaden in het verleden, die in
Christus de Garantie zijn voor “Heden” en “Toekomst”

En de Zaïn is de Kroon op al Zijn werk, als Zoon des mensen.

De Zaïn, komt overeen met onze letter “z”.

In het Hebreeuws neemt de Zaïn de 7e plaats in.

De 7e en dus de “Rust”, heeft één van de centrale plaatsen binnen het Woord Gods.

In het Griekse alfabet heeft de “Ϻ” ook nog de 7e plaats.

Maar in ons Westers, Latijns alfabet, is de “z” haar centrale en symbolische plaats totaal kwijtgeraakt.

Het leven vanuit de “rust” is volgens onze cultuur pas mogelijk, nadat wij alles gezegd en gedaan hebben.

Wij weten blijkbaar geen raad met de “Rust” tijdens ons bestaan hier en hebben het naar de verre toekomst verplaatst.

Wij denken en vinden, dat “Rust” alleen iets is voor na het lichamenlijk overlijden.

Terwijl de Schrift ons leert, dat “Rust” noodzakelijk is om te kunnen leven, nu.

Leef je dagelijks niet vanuit de Rust in Christus, dan is dat dagelijks je dood.

Dus terugblikkend op het Bijbels letterverhaal, tot nog toe:

Door het Woord (de Stem) wordt als het ware in de hand van vader (= אב) en van moeder (= אמה) zoon of dochter (= בן of בת) in het veilig, ouderlijk huis (= ב), gebracht.

Na gevoed en bekleed te zijn, gaat het kind op eigen benen staan (= י).

En via de deur (= פ) verlaat het kind het ouderlijk huis op weg naar zelfstandigheid.

Maar niet zonder de tradities van thuis met zich mee te nemen.

Hoewel dit niet genoeg is. (Jozua 24:2)

Want vervolgens zou het kind de eigen verantwoording nemen, door zelf in relatie te komen, met de Schepper.

Te luisteren naar de Stem van Boven (= 𐤀𐤍), Die nu voor de 2^e keer spreekt.

De Stem, het Woord, nu als Hoofd van de “rechtopstaande” mens (= 𐤍).

De ware mens, die zich uitstrekt en dus haakt naar de dingen die Boven zijn.

Creatief mogen zijn, maar dan wel onder het gezag van de Creator.

Want in zijn creatieve gedachten en creatief handelen bestaat het gevaar, dat de mens zich verzelfstandigt en zich gaat verbeelden “God” te zijn.

Maar de mens die de Waarheid zoekt en de Waarheid liefheeft, buigt zich onder het Woord Gods (= 𐤍) en laat zich door de Stem Gods onderwijzen en leiden.

Hij overdenkt (= 𐤍) het Woord Gods dag en nacht. (Psalm 1:2)

En hij laat zich leren (= Leerhuis = 𐤍) in en vanuit de Rust (= 𐤍), naar de volmaakt-
heid (= 𐤍) in Christus.

Opdat hij de kroon (= 𐤍) zou mogen wegdragen.

(Wordt vervolgd)